

kiállítás+

kiállítás+

absztrakt

Az építészeti kiállítás egy kommunikációs csatorna. Egyszerre lehet ismertetés, a laikus közönség felé reprezentáció, és az építészeti oktatás egyik eleme is akár. Az építészeti kiállítások legalkalmasabb terepe az oktatási vagy művészeti intézmények. Jelen kutatás célja megvizsgálni a jelenlegi magyarországi egyetemi kiállítás-kultúrát és összehasonlítani néhány adekvát külföldi példával, milyen kiállítási formák és milyen kiállítási terek használhatóak, illetve állnak rendelkezésre. A kiállításokhoz kapcsolódó események, a kiállítás műfaji határainak kiterjesztése, hogyan tudja színesíteni az oktatást és magát a kiállítást. Ennek elméleti háttere az állandó kérdés, hogy kiállítható-e az építészet. A hallgatói tervek esetében ez a kérdés ugyan elhalványul, hiszen a kiállítási tárgy maga a végtermék, de mégis aktuális, hiszen egy képzeletbeli alkotás absztrakt leképezéséről beszélhetünk.

mi az építészeti kiállítás (4000/6000 karakter)

Egyáltalán miről beszélünk, mit nevezünk vagy nevezhetünk építészeti kiállításnak. Pár példán keresztül a vitrintől a performanszig. Típusok feltérképezése.

- Exhibiting architecture, a paradox?

három kérdés a kiállításról (5000/6000 karakter)

Kiállítható maga az építészet? Milyen lehetőségeket rejt magában ez a műfaj? Mit, hol, hogyan állítunk vagy állíthatunk ki?

- város mint kiállítás; biennálék; Serpentine Pavilon; Pedro Gadanho, Sarah M. Whiting, Fleur Watson

három kísérlet az egyetemen (8000/14000 karakter)

Jelenlegi hazai és külföldi gyakorlat az egyetemen. Három kísérlet: vietnámi fal, work in progress, tömegképzés.

- külföldi egyetemi gyakorlatok (AA School, ETH, TU Delft); itthoni gyakorlatok (MOME, DE, BME); Fuga 2015; 42 cm; Légvonal; Re_konstrukció

kiállítás lehetőségei az oktatásban (0/4000 karakter)

A vizsgált szempontokból mi használható az egyetemen. Mit jelenthet egy kiállítás az egyetemen, milyen szerepe lehet az oktatásban. Egyetemi kiállítás és kiállítás az egyetemen. Kiállítás célja, célközönsége (reprezentáció, kommunikáció).

- összegzés; kezdő kurátorok kézikönyve - építészeknek; Nervi kiállítás

források

+ mi az építészeti kiállítás

2012 tavaszán a Yale School of Architecture (YSOA) építészkiállítás egyik tárgya a kiállításokkal, a kurátori tevékenységgel foglalkozott. A meghirdetett tárgyat Eeva-Liisa Pelkonen tartotta, mely keretein belül a diákok érdekes és tanulságos kísérletező jellegű kiállításokat vizsgáltak. Arra keresték a választ, hogy miként használják az építészek a kiállítást, mint ötleteik megvalósításának lehetséges terét. Pelkonen erre alapozva szervezett 2013 október 3. és 5. között szimpóziumot az egyetemen, melyhez kerekasztal-beszélgetések is kapcsolódtak. A több napos intenzív eseménysorozat eredményeként jelent meg 2015-ben az Eeva-Liisa Pelkonen által szerkesztett könyv, a Yale School of Architecture (YSOA) kiadásában.¹

A könyv a 2013-ban elhangzott előadásokra és beszélgetésekre épül, ezeket 7 fejezetbe foglalva. Robert A. M. Stern előszava után a szerkesztő és Berry Bergdoll bevezetése következik. Aztán a könyv szerkezete négy egyértelműen megfogalmazott téma köré gyűjti az egyes tanulmányokat, amit két beszélgetés kivonata egészít ki. Stern leírja, hogy a kiállításoknak milyen fontos szerepe van az építészeti kultúrában. Előszavában összefoglalja a kiállítás egyértelműen meghatározható fizikai tereit: múzeum, egyetem, galéria, fesztivál és biennálé.

A könyvben olvasható egyik kerekasztal-beszélgetést David Andrew Tasman moderálta. Résztvevői kurátorok, egyetemi oktatók, akik valamilyen szoros kapcsolatban állnak az építészeti kiállításokkal, többek között Brennan Buck, Carson Chan, Ariane Lourie Harrison, Nina Rappaport és Joel Sanders. Alapvetően négy kérdéskörre épül a beszélgetés. Milyen szerepet játszik a kiállítás az életünkben, a kiállítás-szervezés megváltoztatta-e annak a módját, hogyan alakítják a kapcsolatot az építészet és a felhasználó között, mi a kapcsolat a kiállítás-szervezés és a szakmai gyakorlat között, illetve elvárható-e a mai kiállítási technikákkal és kiállítási gyakorlatokkal, hogy jelentős társadalmi hatása legyen egy kiállításnak?

Joel Sanders, a JSA iroda építésze, a YSOA tanára egy korai, 1992-es installációja, a Sighting the Gallery, azaz a galéria láthatósága, azt vizsgálja, hogy tényleg semleges vagy természetes a csupa fehér kiállító tér. A kiállítás elmozdul a falról és megváltoztatja a világítást így feloldva a megszokott fehér kocka kiállítási tér és a szemlélő viszonyát, miközben bemutatja Sanders 3 építészeti koncepcióját, melyek mind múzeumi kiállításra készültek. Sanders és a vele dolgozó Scott Sherk szobrász célja felfedni a fehér kocka mögötti világot.

“Olyan ez mintha fellibbentenénk a galéria szoknyáját és meglátnánk, hogy nem is olyan mint amilyen lenni akar”

Ariane Lourie Harrison kiállításai inkább intenzív performanszok. Az utóbbi években rendezett kiállításai (Anchises - 2010, Pharmacophore - 2011, Veal - 2013) mind egy konkrét, jól meghatározható gondolat köré szerveződnek. Harrison szerint a performansz segít a szemlélőnek átadni egy gondolatot, a látogató közvetlen megszólított, esetenként bevont alany.

Brennan Buck kifejti, hogy az építészet olyat hoz létre, ami majd a városban létezik, az emberek találkoznak vele nap mint nap. Ezzel szemben a kiállítások, installációk egy nagyon szűk rétegnek szólnak, ezért munkáikban törekednek arra, hogy a galéria terein túl mutasson egy projekt. Azonban a befogadás intenzitása más egy városban, ahol nap mint nap elrohanunk az épületek mellett és más egy galériában, ahol célzottan figyelünk egy alkotásra. Buck a bécsi egyetemen tartott egyik kurzusának keretein belül készít a hallgatókkal közösen installációt egy kiállítóterben. A 2007-ben megépített Technicolor Bloom a hallgatókkal közösen tervezett és kivitelezett alkotás, mely egy struktúra-kísérlet.

“What we present in an exhibition should be unique and offer something that is not available through other mediums.” /Carson Chan/

Carson Chan, Nadim Sammannal közösen készített installációt a 2012-es Marrakech Biennialra. Samman a projektterület melletti épületben lakott, ahol köszönhetően annak, hogy minden nap kijárt, nyitottak számára egy új ajtót. Ez az apró mozzanat később azt eredményezte, hogy a létrejött alkotás kvázi amfiteátrumként működve összekapcsolódott a szomszédos épülettel, melyben a könyvtár van, így akaratlanul egy olyan változást hozva létre a falu életében, ami váratlanul egy ilyen installációtól.

Pedro Gadanho veti fel a kérdést, hogy egyáltalán a kiállítás az építészet szolgálatában van, vagy önmagában értelmezhető mű.

Ha ezekről a kísérletekről beszélünk és figyelembe vesszük a jelenlegi hazai egyetemi gyakorlatot, akkor láthatjuk, hogy az építészeti kiállításoknak milyen széles spektruma van. Illetve felvetődik a kérdés, hogy egyáltalán vannak-e kiállítások jelenleg a BME-n.

¹ Pelkonen, Eeva-Liisa - Chan, Carson - Tasman, David: *Exhibiting Architecture, A Paradox?*. YSOA, 2015

+ három kérdés a kiállításról

Újra és újra felmerülő kérdés, hogyan lehet kiállítani az építészetet vagy egyáltalán kiállítható-e. Az elmúlt években több egyetem is foglalkozott konferencia keretében az építészet kiállíthatóságának kérdéskörével. 2013 őszén a Yale-i School of Architecture által szervezett nyílt eseménysorozat "Exhibiting Architecture: A Paradox?" címmel előadások, kiállítás és szimpózium keretében vizsgálta a kérdést, aminek eredményeként 2015-ben egy könyvet is kiadtak. A holland TU Delft a rotterdami Het Nieuwe Instituutal közösen szerzett 2015 decemberében egy konferenciát², ami a kutatás és a kiállítás közötti kapcsolatok feltérképezését tűzte ki célul. A konferencia tudatosan reflektál a 2014-es Velecei Biennálé témájára, aminek Rem Koolhaas volt a kurátora. Az előadásokon szerepet kaptak többek között olyan kutatások, amik felhasználják a kiállítás műfaját vagy olyan kiállítások, amik új formákat keresnek.

Ezek az események azon túl, hogy ezzel a kérdéskörrel foglalkoznak - köszönhetően annak, hogy egyetemeken által szervezett és részben egyetemeken tartott előadássorozatokról van szó - lehetőségeket teremtenek a graduális és posztgraduális képzés színesítésére. Hiszen mi is lehetne jobb terep ezen kérdés vizsgálatára, mint maga az oktatás és a kutatás helye, az egyetem.

Az építészet az egyik olyan művészeti ág, ahol maga a műalkotás nem állítható ki egy kiállítótérben. Az építészeti alkotások maguk a házak, melyeknek csak lenyomatait, különböző szegmensei mutathatók be egy klasszikus múzeumi térben. A bemutatás módja változó lehet, a különböző prezentációs formákkal (rajz, videó, hang, makett) a megismerést segíthetjük, de magát az építészetet nem, vagy csak nehezen tudjuk bemutatni. Pedro Gadanho a MoMA (Museum of Modern Art) kurátora szerint a kiállításoknak a mai digitális világunkra kell reflektálni, meg kell találni minden látogatói réteggel a közös nyelvet.

"An exhibition is an audiovisual operation."

Ez azért is fontos, mert a művészetek közül az építészet az egyik, amely legjobban kapcsolatba lép az emberrel, mégis az építészetben érezhetjük a legnagyobb távolságot a laikus és a szakmai szemlélő között.

Tehát az építészeti kiállítás műfaja sokféle lehet. Ezen típusok lehetnek a klasszikus kiállítás keretein belül értendő vagy a kiállítótér falait átlépő kiállítási formák is. Hiszen a leghitelesebb kiállítás maga a város vagy akár olyan építészeti események, ahol ideiglenes alkotások készülnek. Azonban egy klasszikus kiállításnak is lehet nagy hordereje, gondoljunk csak az 1932 február 9-én a New York-i MoMA-ban tartott "Modern Architecture: International exhibition" című kiállításra Henry-Russel Hitchcock és Philip Johnson kurátori vezetése alatt, mely fogalmat tudott teremteni. Az International Style című 1966-ban megjelent könyv ennek a kiállításnak a katalógusán alapul.³

A meglévő épületállomány felhasználása, mint építészeti kiállítás egy már Budapesten is egyre jobban terjedő mozgalom. A tematikus városi séták tökéletes példái ennek a kiállítási irányynak. Hasonló elven értelmezhetőek a különböző megépült mintatelepek, mint például az Interbau '57 Berlinben, vagy akár a budapesti Napraforgó telep. Ennek egy különleges példája a norvég Norsk Folkemuseum Osloban, ahol a néprajzi múzeumokhoz hasonlóan épültek hagyományos népi épületek, csak ebben az esetben egy teljes település.

A kiállítás egy speciális esete a Velencei Biennálé, mely egyedi lehetőséget biztosít egy ország reprezentációjára. Több alkalommal választották már kurátorok a hallgatók bevonását, hallgatói tervek bemutatását. A 2000-es Biennálén az amerikai pavilon története során először hallgatói terveket állított a középpontba. Az UCLA és a Columbiái Egyetem hallgatóinak technológia-vezérelt terveit mutatták be azon gondolat mentén, hogy az elmúlt évek egyetemi munkái, kutatásai vannak olyan érdekesek és jelentősek, mint a praktizáló építészek munkái.⁴ Ebben az időben még újítónak számító modellezési, téralkotási technikák és CNC maró segítségével létrehozott fizikai modellek bemutatását a kiállítás mellett tartott 4 és fél hetes workshopkal egészítették ki, amit egy ablakon keresztül figyelhettek a látogatók.

A 2012-es Biennálé magyar pavilonjának témája a modell volt. 560 db fehér 21x21x21 cm-es hallgatók által készített modell installációja alkotta a spacemaker című projektet. A modellek nem konkrét épülettervek modelljei, hanem mindössze térmodellek, amik a tervezés folyamatát, a folyamat közbeni modellezést

² <http://hetnieuweinstituut.nl/en/research-display> (utolsó letöltés: 2016.03.21.)

³ A kiállítás a kor épületeit az európai értelmezéssel szemben, leginkább esztétikai, formai alapokon gyűjti össze. Leginkább modellek segítségével mutatva be a közös vonásokat, definiálva az International Style-t.

⁴ <http://newsroom.ucla.edu/stories/000523biennale> (utolsó letöltés: 2016.03.21.)

reprezentálják. A pályázat keretében kiválasztott hallgatói munkák arra hívják fel a figyelmet, hogy a modellezés milyen fontos az oktatásban, a hallgató és oktató közötti kommunikációban.⁵

Természetesen a kiállítások itt nagy nyilvánosságot és figyelmet kapnak, ami a kommunikációt nagyban segítheti. Az 1968-as "Il grande numero"⁶ Milánói Triennálé kiállítás például diáktüntetésbe fulladt, ami Giancarlo De Carlo szerint az építészképzés válságának betetőződése.⁷

+ három kísérlet az egyetemen

A BME-n⁸ készült egyetemi tervek bemutatásának nagy része az egyetem folyosóin történik, mely nem igazán tekinthető kiállításnak. A szervezettebb kiállítások egy része szintén az egyetem folyosóin, azok térébülteteiben kapnak helyet vagy külső helyszínen. Ilyen külső helyszínek a FUGA - Budapesti Építészeti Központ, a HAP Galéria vagy adott esetben, ilyen lehet a KÉK - Kortárs Építészeti Központ új székhelye is vagy bármely belvárosi galéria.

Az egyetemi képzés során is már nagy szerepe van, vagy lehetne a kiállításoknak, mint olyan reprezentációs formának, ami egyben alkalmas a városlakó laikusokkal való kommunikációra. Budapesten a FUGA 2015-ben is több magyarországi építész egyetem kiállításának adott otthont. A Párhuzamos vidékek kiállítássorozat már negyedik éve kerül megrendezésre, ami egy jó példája a BME tervezési tanszékeinek együttműködésére, bár maga a kiállítás nem lép túl a nagy mennyiségű hallgatói terv felvonultatásán.

Az építőtáborok reneszánszukat élék az építészképzésben. A BME Urbanisztika Tanszék KÖZ/TÉR kiállítása 2014-es év építőtáborainak bemutatása.

"Az építőtáborok előkészítése gyakran szélesebb településkutatással indul (építész, szociológus, tájépítész, néprajzos hallgatókkal együtt), majd a tervezés és tényleges építés történik a helyi önkormányzatok közreműködésével, lehetőleg helyi szakemberek (asztalos, ács, kőműves) segítségével. Jelen bemutatkozással ebbe a folyamatba szeretnénk bepillantást engedni, mert örömmel látjuk, s ezzel a kiállítással is támogatjuk, hogy egyre több önkormányzat – a beépítési tervek mellett – kifejezetten köztterek, köztéri bútorok és települési arculat tervezésére pályázattal ösztönözi a fiatalokat." /Varga Imre/

1987-től 2001-ig, az épület lebontásáig működő Tölgyfa Galéria és ennek utódja, a 2004-ben nyílt Ponton Galéria működik a MOME⁹ állandó külső kiállítótereként, illetve a FUGA - Budapesti Építészeti Központba is szerveznek rendszeresen kiállításokat. Különleges kiállítás volt a budapesti metró szerelvényeinek hirdetőin megjelenő Jövő/Jelen kiállítás, mely egyértelműen a városlakókkal való kommunikációs felületet, a kapcsolat megteremtését tűzte ki célul. Két hónapon keresztül, 32 diplomamunka volt látható a metró szerelvényein. A Fotográfia és Tervezőgrafika Tanszék DOKUMENTUM.MÁSOLAT.HAMISÍTVÁNY című kiállításának célkitűzése a kiállítás szövege alapján:

"A FUGA 2015 nyarán arra tesz kísérletet, hogy a magyarországi művészeti felsőoktatás végzős hallgatóinak munkáit bemutassa, és ezzel párbeszédet generáljon az intézmények, a médiumok és a diákok, oktatók között. A gyakorlat már működik az építészhallgatók esetében, most ezt terjesztjük ki az egyéb művészeti és designképzésekre. A cél elsősorban az, hogy azok az intézmények, amelyek nem rendelkeznek saját kiállítóhellyel, bemutakozási teret kapjanak, különös tekintettel a vidéki egyetemek tanszékeire. A kollaboráció sajátos formája jön létre, amikor az oktatási, tudományos értékelés szempontjai és a kiállítóhely felől érkező praktikus lehetőségek és kívánalmak összeolvasztásával konkrét kiállítási szituációt teremtünk a hallgatók számára."

A debreceni képzés az egyetemi - nem eredendően kiállítási célú - tereken kívül, a Hajdú-Bihar Megyei Építész Kamara kiállítótermét, illetve a MODEM-et, a Modern és Kortárs Művészeti Központot használja kiállítóterként. 2015 szeptemberében a budapesti FUGA-ban rendezték meg a fiatal képzés eddigi

⁵ <http://www.designboom.com/readers/hungarian-pavilion-at-venice-biennale-2012-by-balazs-marko/> (utolsó letöltés: 2016.03.21.)

⁶ kurátor: Giancarlo De Carlo

⁷ Frampton, Kenneth: *A modern építészet kritikai története*. Terc, Budapest, 2009, 366.

⁸ Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Budapest (HU)

⁹ Moholy-Nagy Művészeti Egyetem, Budapest (HU)

eredményeit bemutató átfogó kiállítást "Kirakat - A debreceni építészképzés öt éve - DE MK Építészmérnöki Tanszék" címmel.

"Építészeti kiállítani régi paradoxon, hiszen annak lényege saját gondolati építménye, amelynek kiállítása, elvontsága miatt közvetlenül nem oldható meg."/Falvai Balázs, Török Dávid/

A megújulóban lévő debreceni építészképzés elmúlt 5 évét bemutató kiállításokhoz konferencia (A tanulás terei) és kerekasztal-beszélgetés (A hazai építészképzés helyzete és lehetőségei) kapcsolódott, melyek együttesen próbálnak képet adni a felvetett témában. Az Egyetem tervei között szerepel egy olyan kiállítási platform, mely a városi lakókkal való intenzívebb kapcsolatteremtést tűzi ki célul. Ezen cél eszköze egy a belvárosban található üres kirakat használata, mint köztéri kiállító vitrin.

Az építészeti kiállítás kortárs művészeti múzeumok részeként vagy oktatási intézményhez kapcsolódóan tud leginkább megfelelő teret kapni. Az BME más karokkal közösen használt tereinek, külső tereknek, az egyetemkertnek a használata a kiállítás új színtere lehet. De fontos lehet a városban is megjelenni, városi köztereken vagy olyan kiállítóterekben, amik nem kizárólag építészeti teret érnek el. A kiállítások előadásokkal, beszélgetésekkel bővítve szervezett, komplex eseményekké válhatnak. Reprezentációs gyakorlat és kommunikáció kezdeményezés szerepét egyaránt betöltheti egy ilyen kiállítás. Fontos-e az egyetemi kereteken belül nagyobb célközönség elérése? Ha kilépünk a kar falain kívül, akkor hogyan mutatható be egy építészeti kiállítás, építészeti alkotás, absztrakt leképezése egy elképzelt műalkotásnak?

A holland TU Delften a felújítás és bővítés részeként kialakított BK¹⁰ expo állandó kiállítóteret, az építészeti épülete keleti szárnyának üveg kockájában található. Egy állandó, erre a célra készült tér megfelelő helye a hallgatói tervekhez készült kiállításoknak. De kiállításokat szerveznek többek között a Flamand Építészeti Központba Antwerpenben, ami számos építészeti programnak ad otthont. Az építészeti reprezentációja nem csak az egyetem falain belülre, sőt nem csak az egyetemi városon belülre korlátozódik.

A londoni AA Schoolnak több önálló kiállítótere is van, az AA Gallery és a Graduate Gallery, melyek helyet adnak az egyetemi kiállításoknak és külső rendezvényeknek is. A kiállítások használhatják és használják az épület előtti közteret, a Bedford Squaret is. Kiállításokra az iskola egyéb tereit is igénybe veszik. (Front Members' Room, Back Members' Room, AA Bar, 37 Ground Floor Corridor és magát a főépületet is) Az egyetemhez tartozik a 150 hektáros erdő, a Hooke park. A Londontól kb. 200 km-re délnyugatra található terület a nyilvánosság számára nyitott. Az egyetem különféle programokat, workshopokat szervez ide. A park egy folyamatosan fejlődő, változó hely a kísérletezésre, a természetbe tervezésre. Így egyfajta állandó kiállítóteret, mely folyamatosan kommunikálni tud a helyi lakosokkal. Ezzel a céllal nyílt 2015 augusztusában egy kiállítás a Hooke Park történetéről, a közeli Bridport Arts Center-ben. A köztér bevonása a kiállításba nem csak színesíti, de segít is, hogy több embert érjen el a kiállítás anyaga. A londoni egyetemi épületben kialakított kiállítóterek pedig biztosítani tudják a rendszeres, változó kiállítást. A kiállítások nem pusztán hallgatói tervek, hanem szervezett tematikus 'külső' kiállítások is, így nem csak az egyetemi élet, város felé nyitásáról, hanem egyfajta fordított helyzetről is beszélhetünk.

Az ETH építész karának csarnok jellegű kiállító tere a kar épületének földszintjén található. (Institut für Geschichte und Theorie der Architektur - gta) Itt rendeznek leginkább nem egyetemi tervekhez álló kiállításokat, melyek lehetőséget teremtenek arra, hogy az építész szakma és az egyetem között intenzívebb interakció jöjjön létre. A nagyobb vagy reprezentatívabb kiállításokat az ETH központi terében rendezik. A kiállítások gyakran komplex programsorozatok részei, szimpóziumok, előadások kísérő eleme. A hallgatói terveknek egyetlen szervezett alkalma van, a rendszeres éves kiállítás, ahol az egyes stúdiók mutatják be az adott év munkáit. Az éves kiállításokhoz kapcsolódóan minden évben megjelenik egy évkönyv a kiállítás anyagáról. Az így, időben és helyben is összefogott kiállítás koncentrálni tudja az alapanyagot, és egy állandó értékes kiállítást hoz létre.

+ kiállítás lehetőségei az oktatásban

¹⁰ BK - bouwkunde, tehát építész

+ források

Arrhenius, Thordis - Lending, Mari - Miller, Wallis - McGowan, Jérémie Michael: *Place and displacement, Exhibiting Architecture*. Lars Müller Publishers, Zurich, 2014

Pelkonen, Eeva-Liisa - Chan, Carson - Tasman, David: *Exhibiting Architecture, A Paradox?*. YSOA, 2015

György Péter: *Múzeum, a tanulóház, Múzeumelméleti esettanulmányok 1. kötet*. Kultúra 2008, Budapest, 2013

Vasáros Zsolt: *Kiállító-tér, Múzeumi tárlatok kézikönyve*. Szabadtéri Néprajzi Múzeum, Múzeumi Oktatási és Képzési Központ, Szentendre, 2010

Watson, Fleur: *Beyond Art, The Challenge of Exhibiting Architecture*. <http://www.dhub.org/beyond-art-the-challenge-of-exhibiting-architecture/#fn1204688123867> (utolsó letöltés: 2016.03.21.)

Chan, Carson: *Exhibiting architecture: show, don't tell*. 2010. <http://www.domusweb.it/en/architecture/2010/09/17/exhibiting-architecture-show-don-t-tell.html>

Varnelis, Kazys: The Education of the Innocent Eye. In: *Journal of Architectural Education*, Vol. 51, No. 4, May, 1998, 212-223. (<http://www.jstor.org/stable/1425477>)

Eco, Umberto: *Nyitott mű*. Európa, Budapest, 2006

Varnelis, Kazys: Pedro Gadanho: curating is the new criticism - interjú, 2012.04.14. (<http://www.domusweb.it/en/interviews/2012/05/14/pedro-gadanho-curating-is-the-new-criticism.html>) (utolsó letöltés: 2016.03.21.)

<http://www.tudelft-architecture.nl/chairs/dwelling/blog/research-on-display-call-for-papers> (utolsó letöltés: 2016.03.21.)

<http://hetnieuweinstituut.nl/en/research-display> (utolsó letöltés: 2016.03.21.)

<http://www.team10online.org/team10/meetings/1968-milan.htm> (utolsó letöltés: 2016.03.21.)

+ template

Tervezett cím:

kiállítás+
építészeti kiállítások lehetőségei az egyetemi képzésben

Előzetes absztrakt (max. 1000 karakter) / mi az alapfelvetésem, mit vizsgálok, milyen eredményt remélek, miért fontos mindez? Úgy írd, mintha egy kötet szerkesztőjét kellene nagyon pontosan informálnod arról, mit várhat Tőled az írásban!

Lásd 2. oldal.

Mi(k)ben léptél előre, mit végeztél a félévi prezentáció óta? Itt is konkrétumokat kérünk!

Az Exhibiting Architecture, A Paradox? című könyv feldolgozása. A három egyetemi kísérlet közül kettő megvalósult, a harmadik előkészítése folyamatban. A szöveg szerkezetének átgondolása, egyszerűsítése.

Témavázlat, munkamódszer:

- ismertesd a tanulmány felépítését, és add meg minél konkrétan, becsült karakterszámmal az egyes részeket!

Lásd 2. oldal.

- Milyen konkrét vizsgálatot, esettanulmányt végzel?

Vietnámi fal (fénykép-kiállítás a nyilvános élménybeszámolóhoz kapcsolódóan), work in progress (a tanszéki terv 1. évközi folyamatos munkamenet-kiállítása), tömegképzés (térkompozíció kiállítás és beszélgetés).

- Mely egyetemek példáit kívánod felhasználni?

BME, MOME, DE, TU Delft, ETH Zurich, AA School

- A vázlatpontok közül min. egy, kb. 8-10e karakter terjedelemben kidolgozandó!

Lásd "+ mi az építészeti kiállítás" című fejezet.

Ismertesd röviden, mit írsz meg kifeladatként? (Határidő: április 10.)

Év végi kiadvány szerkesztésében veszek részt.